

og vi have endelig udsat den Termin, inden hvilken Laanene skulle være begjærte, fra 1ste Februar 1887 indtil Udgangen af 1889; thi vi anse det for klart, at der til Udførelsen af saa store og omfattende Arbejder kræves mange Undersøgelser, Forarbejder og Forhandlinger, og Fastkættelse af en for kort Termin vil derfor gjøre hele Forslaget ubrugbart.

Vi have endelig tilføjet en Paragraf om, at der paa samme Vilkaar kan af Statskassen udlaanes 1 Mill. Kr. til Foreninger, der opføre gode Arbejderboliger i Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne eller i Nærheden heraf, naar det mulige Overstud anvendes til Fordel for Foreningens Formaal. Det er jo nemlig bekendt, at der findes en Del Foreninger, som virke paa den ommeldte Maade, og som udelukkende have Arbejdernes Vel for Øie, saa at der ikke i egentlig Forstand kan være Tale om nogen Konkurrence mellem disse og de Private, der udelukkende bygge i egen Interesse. Vi mene derfor, at disse Foreningers Virksomhed ikke behøver at standse, fordi der i Dieblirket, navnlig i Udfantem af Kjøbenhavn eller i Kjøbenhavns Nærhed, findes en Del ledige Leiligheder, og i hvert Fald ville saadanne Laan sætte Foreningen istand til at ombygge enkelte daarlige Bygninger. Af Hensyn til de sieblikkelige Forhold, som formentlig kun ere forbigaaende, have vi dog fundet det rigtigt at sætte Terminen, inden hvilken disse Laan skulle begjæres, til Udgangen af 1897.

Vi have endelig havt det under Overveielse, om det ikke vilde være rigtigt at udvide den nu bestaaende Frihed for Bygningsafgift for Leiligheder, der ikke indeholde over 80 □ Alen, til at gjælde for Leiligheder, der ikke indeholde over 100 □ Alen, og samtidig gjøre saavel den udvidede som den nu bestaaende Afgiftsfrihed afhængig af, at en særlig i dette Diemed nedsat Kommission fandt de omspurgte Leiligheder sunde og gode, saa at Friheden atter kunde fratages dem, naar Kommissionen fandt at de ikke opfyldte disse Betingelser, og de foresundne Mangler

ikke bleve afhjulpne inden en fastsat Frist. Det har været gjort gjældende i Udvalget, at man vistnok herved paa en meget virksom Maade kunde bidrage til at fremkalde gode Arbejderboliger, saa at denne Afgiftsfrihed i høiere Grad end nu kom Arbejderne til Gode, men vi have dog ikke villet stille noget Forslag i saa Henseende, da dette Spørgsmaal ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med den foreliggende Sag.

Madjen og Schrøder ønske særlig at begrunde deres Stilling i den foreliggende Sag. Vi have ment, at det fra Folkethinget oversendte Lovforslag havde et tredobbelt Diemed:

1. Det skulde give Stødet til, at man tog alvorligt fat paa at omregulere de overbebyggede og usunde Kvarterer i Kjøbenhavn.
2. Det skulde fremme Opførelsen af gode og sunde Arbejderboliger i Kjøbenhavn og dens umiddelbare Nærhed.
3. Det skulde skaffe Arbejde til nogle af de mange Mennesker, som have været beskæftigede med Byggeri, men som nu ere ledige.

Efter vor Opfattelse har Arbejdsløsheden i Kjøbenhavn med den deraf følgende Nød ikke blot sin Grund i det Tryk, som i de senere Aar har ligget over al industriel Virksomhed og Handel, men tillige og ganske særligt deri, at Kjøbenhavn er vokset unaturlig hurtigt. Det er derved, at mange flere Byggehaandværkere ere blevne samlede her i Staden, end der er Brug for under en rolig Udvikling. En saadan er i Virkeligheden for længst kommen til Stede. Men Vanskelighederne, som maatte følge med Omflaget, ere delvis blevne skjulte derved, at man, fordi der var et saa stort Tilbud af Bygningsarbejdere, vedblev at opføre Huse, efter at Trangen til saadanne var stillet. Nu staar der en Mængde Beboelsesleiligheder ledige, uden at der er Udfigt til, at det i en